

Nr 147.

Af herr **Branting**, om ett anslag af 1,600 kronor att af svenske ministern i Paris användas till ersättande af arbete för den svenska afdelningen vid Sainte-Genève-biblioteket i Paris.

Vid 1908 och 1909 års riksdagar har hrr Fr. Berg med flera väckt motion om ett anslag af 1,600 kronor på extra stat som två års bidrag till aflöning af bibliotekarien vid skandinaviska afdelningen af Sainte-Genève-biblioteket i Paris. Förslidet är nådde denna motion så långt att den af statsutskottet tillstyrktes och af Andra kammaren utan debatt bifölls. Den strandade emellertid till sist på motståndet från inflytelserika kretsar i Första kammaren, där man ansåg sig böra uttrycka sitt ogillande af nuvarande bibliotekariens privata politiska åsikter genom att vägra honom hvarje ersättning för det arbete han på sin post utför i svenska intressens tjänst. Det hjälpte icke ens att bland annat dåvarande ecklesiastikministern Hammarskjöld i Första kammaren varmt talade för förslaget, om hvars rättvisa och billighet han blifvit öfvertygad.

Möjligen hade man haft skäl vänta, att nuvarande ecklesiastikministern icke skulle mera än sin föregångare ge vika för en argumentation, som afklädd alla förskönande omskrifningar helt enkelt innebär att svenska staten bör, där den så kan komma åt, ekonomiskt förfölja de medborgare, hvilka tillåta sig hysa och uttala för de härskande misshagliga åsikter. Men i hvart fall synes han icke ha fått sina kolleger med sig om att den staten ovärdiga utsvältningstaktiken mot bibliotekarien Fr. Palmér borde upphöra. Regeringen gör i årets statsverksproposition fortfarande ingen framställning för den utpost för svensk kultur, som den svenska afdelningen i Fonds scandinavie utgör.

Det torde under sådana förhållanden icke finnas någon den minsta förhoppning om att den kända majoriteten från vissa gemensamma voteringsgrupper i år mer än i fjol skulle låta sig rubbas, om ett anslag på

nytt begärdes att på riksstaten utgå till den svenska bibliotekarien i Paris. Möjligen skulle däremot vara skäl att pröfva, om det lilla ifrågasvarande anslaget kanske kunde tills vidare beviljas i sådan form, att det gafs i uppdrag åt någon betrodd representant för svenska intressen i Frankrike att tillse, att det nödvändiga arbetet vid den svenska afdelningen i Fonds scandinavie blefve på lämpligt sätt ersatt från svensk sida.

Det ligger då närmast till hands att för ett sådant uppdrag tänka på vårt lands minister i Paris. I hans händer bör väl Riksdagen kunna utan alltför stora farhågor lägga ett litet anslag att af honom på det sätt han pröfvar rättvist användas som bidrag till honorerande af det arbete, som inom Sainte-Geneviève-bibliotekets skandinaviska afdelning nedlägges på den svenska afdelningens vård och förkofran samt till vägledning åt svenskar. Han är i tillfälle att på närmaste håll följa verksamheten i dessa afseenden och hans ställning bör erbjuda alla garantier för att de arfvoden han kan komma att låta af anslaget utgå blott ersätta ett verkligen erkännansvärdt arbete för legitima svenska intressen.

Beträffande själfva sakfrågan, att ett litet understöd till ifrågasvarande biblioteksverksamhet bör från svenska staten utgå, torde icke råda någon egentlig meningsskiljaktighet, hvadan det lärer vara alldeles öfverflödigt att här upprepa skälen härför, hvilka vid de båda senaste riksdagarna anförts. Hvad som vållat svårigheterna har varit invändningar af helt annan art. Genom det slags inspektorat öfver anslaget, som svenska ministern i Paris enligt här framfördt förslag skulle tills vidare utöfva, borde äfven dessa, efter min uppfattning principiellt oberättigade, men lika fullt mäktigt verkande betänkligheter bli häfda.

Jag hemställer därför

att Riksdagen på extra stat för år 1911 anvisar ett belopp af 1,600 kronor, att ställas till svenske ministrarnas i Paris förfogande att af honom på sätt han finner rättvist och skäligt användas till ersättande af det arbete, som under 1910 och 1911 kan komma att nedläggas för den svenska afdelningen vid Sainte-Geneviève-biblioteket i Paris.

Stockholm den 27 januari 1910.

Hjalmar Branting.